

dia prouectis, præter feram agnitionem strenuæ inertæ, & molestiam dediscendi relinquunt. Quæ litterarum intemperies, omnes pæne doctrinas tanquam contagio corripuit: ex quo, quisque ambitionis suæ aut ignorantiaæ spoliū miseram iuuentutem facere cœpit. cui frustra scilicet traduntur studia, nisi & modus studiorum vsusque deterfis tandem inquinaturis vitam sordibus, in cordatam habitudinem & maturitatem commasculetur. sacra quædam & inuiolabilis res est, commissæ regentis arbitrio ætas, quæ vt sequi ducentem potest, ita, an recte ducatur, iudicare non potest. cuius florem iam tum, quantum in se erat, nunquam passus est Noster, per inania deflorari. suis denique periculis docebat, quam animo se essent spernenda, quæ scenæ vix apta, aut vmbri tantum suis tuta, vitam olim dedecerent. Posuerat ipse multum in omnicognitione mathematica operæ: adeo vt nec in genethliacis diuinationibus quicquam intactum omitteret. In quibus cum ad peritissimorum laudem peruenisset; generose cum fortuna infelicis laboris questus, statim quos nactus est, cohortabatur, vt tempori, vt famæ parcerent, nec in sua damna vltro incautiruerent. Quemadmodum enim Mathesin ceteram plurimum humanis rebus conducere, publicisque morbis accensendum, tam nobilis studiū neglectum